

om dette Lovforslag. Men som sagt, jeg underordner min Mening under den høitærede Ministers og den ærede sidste Talers og skal gjerne stemme for Dvergangen til 2den Behandling, men jeg gjør det uden store Forventninger om, hvad der vil komme ud deraf.

Rasmussen: Det er ganske vist, at Forhaabningerne om nu at føre en Lov om den her omhandlede Gjenstand igjennem ikke ere meget store. Men ikke destomindre maa jeg ved denne Sag gjentage min Henvendelse til den høitærede Minister fra den foregaaende Sag. En Reform, som om længere eller kortere Tid naturligvis bør og maa gjennemføres, den skal Regjeringen ikke lade hvile, og jeg kan derfor ikke undlade fremdeles at gjøre gjældende, at Ministeren har begaaet en Feil ved ikke ogsaa i denne Samling at have villet fortsætte med Gjennemførelsen af den foreliggende Sag. Det gjør en stor Forskjel, om det private Initiativ stadig kommer til at give Antydninger af, naar og hvorledes en stor Reform skal fremmes, eller om Forslag til Reformen kommer fra Regjeringen. Man maa ikke forundres over, at Svingningerne blive saa store, naar det private Initiativ stadig skal sættes i Bevægelse. Men netop derfor bør det være Regjeringen, som i denne Slags Sager giver den fornødne Veiledning. Den maa forfølge en Sag som den foreliggende konsekvent i en vis Retning og ikke give slip paa den, blot fordi eet Forsøg mislykkes. At den høitærede Minister har tilraadet nu at fremme Sagen, glæder mig imidlertid naturligvis meget, thi jeg tror, at der heri ligger en Erkendelse ogsaa fra den høitærede Minister af, at denne Sag ikke bør hvile. Jeg for mit Vedkommende er saaledes glad over, baade at Sagen er kommen frem, og at Ministeren tilraader dens Fremme; thi, om Udfigterne til at faae den ført igjennem end i Diebticket kunne være meget tvivlsomme, er det dog et Spørgsmaal, om det ikke kan gaa med denne Sag, som det er gaaet med saamange andre, at, naar den bliver bragt frem, det ene Aar efter det andet, saa maa — at sige da, naar det er en Sag, som man virkelig for Alvor ønsker gennemført, — Anstuelserne til-

sidst nærme sig hinanden; naturligvis ikke Alles Anstuelser, thi der er jo altid Noget, som ere yderliggaaende baade til den ene og til den anden Side, men dog saa Manges, at der kommer den tilstrækkelige Samstemning, og at der tilsidst tilveiebringes et Notal for dens Afgjørelse. Det skulde dog være besynderligt, om dette ikke skulde kunne lykkes ligesaa godt med den foreliggende Sag, som det er lykkedes, om end efter mange forgjæves Forsøg, med mange andre Sager. Man maa dog een Gang kunne naa et Resultat netop i denne Sag, med Hensyn til hvilken det næsten enstemmig er anerkjendt, at Menighederne bør have en Andel i Indflydelsen paa, hvem de skulde have til deres Præst og Sjelesørger. Der er saa Ting, hvorom der er saa stor Samstemning som om det Punkt, der dog egentlig er Hovedpunktet i nærværende Sag, nemlig at Noget bør der gøres. Men netop derfor synes jeg, at det vilde være noget Uheld, om det ikke engang skulde lykkes at føre den tilende. Jeg vil føie til, at jeg har meget store Tanker om, at det vil ikke lykkes Noget saa let at gennemføre denne Slags Sager som netop den nuværende Kultusminister, der har en saa lang Erfaring, og som ved den Andel, som han personlig har haft i de Frihedslove, som allerede ere udfomne om de geistlige Anliggender, har en Fortid bag sig og en Anerkjendelse, som kun Saa have. Jeg er derfor overbevist om, at Saaas Meninger ville have en saa stærk Indflydelse i saa Henseende som den nuværende Kirkeminister, og det anser jeg for et meget vigtigt Moment. Skulde vi, som Ingen jo kan vide, om ikke fler, i en nær Fremtid faae et andet Ministerium eller en anden Kultusminister, og skulde Sagen saaledes gaa over i fremmede Hænder, muligvis i Hænderne paa Folk, som slet ikke have haft med den Slags Sager at gøre før, eller som dog ikke før have siddet paa Ministerbænken, da komme vi langt snarere ind paa en Mangfoldighed af Adspaltelser, end vi gjøre nu. Jeg maa saaledes fra mit Synspunkt meget tilraade, at det høie Thing endnu i denne Rigsdagssamling vil gjøre et saa alvorligt Forsøg som vel muligt paa at gennemføre et Lovforslag om det foreliggende Spørgs-